

[Arne Melchior]

Så skal jeg gøre opmærksom på – med hensyn til beskyldningerne om brud på det ene eller det andet – at det er ganske normal praksis og procedure og i overensstemmelse med vores forretningsorden, at det er udvalget, der stiller spørgsmålene, og udvalget kan altså nægte fremme af et spørgsmål.

Over for truslen om så at bombardere Folketinget med direkte spørgsmål til ministre til mundtlig eller skriftlig besvarelse har vi gudskelov også forudset den slags obstruktion og form for filibuster ved, at den til enhver tid fungerende formand for Folketinget kan afvise spørgsmål.

Endelig er der så den mulighed, at ministeren kan forme sit svar præcis så fyldestgørende eller ikkefyldestgørende, som det passer ministeren, og han kan ikke på nogen måde kritisere for at afvise spørgsmål ved at sige, at han ikke ønsker at gå yderligere ind i besvarelse af et givet spørgsmål eller en serie spørgsmål, som man vil obstruere med.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Grunden til, at jeg overhovedet tager ordet her, er hr. Behnkes slutningsreplik eller påberåbelse af, at det var en demokratisk ret for folketingsmedlemmer at få svar på spørgsmål og alt det dér halloj.

Her synes jeg, at hr. Behnke spiller et underligt dobbeltspil, for jeg husker da for trekvart år siden i Energiudvalget, at et parti ønskede ganske nøje økonomiske oplysninger om, hvad der lå i en aftale mellem to kommercielle firmaer, og det parti blev klart afvist i udvalget også med hr. Behnkes stemme på, at den slags kommercielle oplysninger ønskede vi ikke at have til udvalget.

Og derfor forstår jeg ikke rigtig, at der åbenbart skal være forskel på, hvad der sker i Indfødsretsudvalget og i Energiudvalget, for på det tidspunkt var det altså ikke hr. Behnke, der støttede det pågældende partis ønske om, at nu skulle man have oplysninger om, hvad der foregik mellem – i dette tilfælde – DUC og DONG. Men da var hr. Behnke altså enig i, at den slags oplysninger ikke skulle til udvalget.

Så forstår jeg ikke rigtig, at hr. Behnke påberåber sig, at man har ret til hvad som helst, når det drejer sig om et andet udvalg.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Knud Lind har stillet mig spørgsmålet, hvilke oplysninger vi indhenter, hvilke oplysninger vi udleverer, og hvilke spørgsmål vi besvarer fyldestgørende.

Det hedder jo, at der er ingen over og ingen ved siden af Folketinget. I det lovforberedende arbejde om indfødsretslovgivningen tilstræber vi at optage personer i lovforslaget, som opfylder de betingelser, som Folketinget har stillet for, at man vil give indfødsret.

Det er også det, der danner baggrund for de spørgsmål, der stilles af anden offentlig myndighed i forbindelse med forarbejder. Hvordan sikrer vi, at de kriterier, Folketinget har stillet for optagelse på loven om indfødsret, er opfyldt? Det spørges der om dels af politimyndigheder og dels af kommunale myndigheder. Man kan spørge om meget andet end det, Folketinget har fastlagt som kriterier for optagelse på lov om indfødsret, og det spørger vi ikke om. Det kan godt være, at der er nogle, der fortæller mere end det, Folketinget egentlig har bedt om, men principielt efterlever ministeriet det, Folketinget – og det er altså et flertal af partier i Indfødsretsudvalget – har bedt om, og oplysninger om straf fremgår af det materiale, som Indfødsretsudvalget kan gøre brug af i det lovforberedende arbejde.

Det er ikke tale om, at Indenrigsministeriet forholder Folketingets udvalg nogen oplysning, som ministeriet er i besiddelse af. Men det er ikke sikkert, at ministeriet er i stand til at svare på alle de spørgsmål, som enkeltmedlemmer af Folketinget stiller.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg har endnu nogle indtegnet til korte bemærkninger. Jeg mener, vi skal til at tænke på at standse debatten, men først er det hr. Glistrup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når der her i Folketinget er fremsat et lovforslag, ligegyldigt om hvad, påhviler det hvert eneste af de 179 medlemmer at tage stilling til, hvorvidt man kan støtte lovforslaget som helhed, hvorvidt man kan støtte § 1, nr. 27, eller § 1, nr. 640, eller lignende, og derfor må ethvert folketingsmedlem have krav på at få oplyst fra